

גמ"ר 2949/06/16 - רענן קלנר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

גמ"ר 2949-06-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' קלנר

לפני	כבוד השופט אריה זרזבסקי
המבקש :	רענן קלנר
	ע"י ב"כ עו"ד עזריאלנט
נגד	
משיבה:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד רינת חנוך

החלטה

1. בפני בקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ - [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 לעיון בחומר חקירה על ידי מתן צו לקופת חולים בה היה חבר המנוח יעקב מילשטיין ז"ל ולבית החולים תל השומר להעביר לידי ההגנה העתק מתיקו הרפואיים.
2. כמו כן, התבקש בית המשפט ליתן צו למשטרת ישראל להעביר לידי ההגנה העתק מתיקי החקירה של תאונות הדרכים בהן היה מעורב המנוח יעקב מילשטיין ז"ל ובמיוחד תיק החקירה של תאונה באפריל 2014.
3. כנגד המבקש/הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של גרם מוות ברשלנות בכך שסטה עם רכבו ופגע ברוכב האופניים. יצוין כי הנאשם כפר בקשר הסיבתי בין התאונה ובין המוות.
4. לטענת ההגנה - המידע בתיקים הרפואיים של המנוח וכן בתיקי החקירה של תאונות הדרכים בהן המנוח היה מעורב דרושים להגיע לחקר האמת; באשר הם עשויים לשפוך אור על שאלות מהותיות ומכריעות בתיק והם חיוניים ביותר להגנת הנאשם.
5. המאשימה/המשיבה מתנגדת לבקשה, לדבריה התיקים המבוקשים אין להם ולתאונה נשוא התיק ולא כלום. ההגנה לא הצביעה על טעם או נימוק שבגינם מתבקשים התיקים. בקשת התיקים משמעותה

פגיעה בפרטיות של המנוח, ההגנה לא הראתה כיצד המידע המבוקש עשוי לסייע לנאשם בהגנתו.

6. ביום 5.3.17 התקיים דיון במעמד הצדדים והצדדים טענו את טענותיהם.

לגרסת ההגנה, מסתבר כי המנוח סבל מפיגור קשה, מבעיות נפשיות ומהתקפי אפילפסיה רבים וסוכרת לא מאוזנת, כמו כן, המנוח היה מעורב בעוד 4 תאונות דרכים כאשר אחת מהן מאד קשה. משפחת המנוח התנגדה לנתיחה לאחר המוות, דבר המעצים את הזדקקות ההגנה לחומר הרפואי אודות המנוח. באשר לתאונות הדרכים בהם היה מעורב, יש בהן ודאי חקירת בוחן וחשיפתו תשפוך אור על התנהגות ונהיגת המנוח בכביש.

7. **לגרסת המשיבה**, בקשת ההגנה משמעותה פגיעה בכל הזכויות החוקתיות שיש למנוח. זכות הנאשם להתגונן היא לא זכות מוחלטת, וביהמ"ש צריך לאזן בין הזכויות האם יש ערך ראייתי חשוב בחומר המבוקש שיצדיק התגברות על זכויות חוקתיות של המנוח.

8. יצוין כי השיקולים לצורך איזון האינטרסים במסלול של סעיף 74 לחסד"פ ושל סעיף 108 לחסד"פ דומים. (ראה בש"פ 8252/13 (שיינר) פסקה 45 להחלטה).

הלכה פסוקה היא כי תכליתה של זכות העיון של הנאשם בחומר החקירה היא לאפשר לו לקיים את הזכות למשפט הוגן ואת ההזדמנות להכין את הגנתו נגד האשומים המיוחסים לו. "חומר חקירה" התפרש בפסיקה באופן מרחיב לאמור כל חומר שקשור באופן ישיר או עקיף לאישום. ובעניין זה יש להיות מודרך על ידי כללי השכל הישר וניסיון החיים.

9. תנאי מקדמי לגילוי ולהעברת חומר חקירה הוא רלבנטיות.

ביהמ"ש אינו אמור להביא בחשבון אפשרויות הגנה ערטילאיות שאינן נראות לעין, או כאשר הרלבנטיות של החומר לתביעה היא רחוקה ושולית. ביהמ"ש לא יתיר "מסע דיג" בלתי ממוקד אחר חומר מתוך תקווה ספקולטיבית של ההגנה שמא ואולי ימצא באותו חומר סיוע לנאשם.

הביטוי לפיו "אין חקר לתבונת סנגור" אינו מפתח לקבלת כל חומר מקום בו מדובר באפשרויות הגנה ערטילאיות שאינן נראות לעין. (ראה בש"פ 8252/13 סעיף 11, ובש"פ 9322/99 מסראווה).

10. במקרה שלפנינו המבקש/נאשם, אינו מתייחס למגבלות הקיימות על פי הדין והפסיקה בבקשה לקבל חומר חקירה. על פי ההלכה הפסוקה חומר החקירה המבוקש צריך שיהא רלבנטי על מנת לקדם טענת הגנה קיימת.

בענייננו, המבקש/נאשם אינו מראה בראיה כלשהי כי קיימת איזה שהיא זיקה בין חומר החקירה

המבוקש לבין הפגיעה בפרטיותו של המנוח.

על המבקש/נאשם להראות כדי שביהמ"ש יחליט כי אכן המדובר בחומר חקירה, הוא חייב להיות חומר רלבנטי לקדם טענת ההגנה.

מלבד העובדה כי המבקש/נאשם שלל את הקשר הסיבתי בין אירוע התאונה ומות המנוח הוא לא הראה כל זיקה או רלבנטיות לחומר הרפואי המבוקש על ידו לפגיעה בפרטיות המנוח ובחסיין הרפואי העומד לטובתו.

11. בעניין זה נפסק כי:

"חשיבותו של חומר החקירה להגנת הנאשם היא שאלה מרכזית שעל ביהמ"ש לשקול בדרכו בחומר שאינו נוגע במישרין לאישום שעל פי טיבו אינו "חומר חקירה" במובהק. מבחינת הרלבנטיות של החומר לאישום אין ביהמ"ש צריך להביא בחשבון אפשרויות הגנה ערטילאיות ואל לו לתת יד ל"מסע דייג".

(ראה קדמי על סדר הדין בפלילים 2009 חלק שני א' בעמ' 989).

12. ועוד נפסק כי על פי ההלכה הפסוקה היא, כי בגדר המונח "חומר חקירה" באות גם ראיות השייכות באופן הגיוני לפריפריה של האישום אך יחד עם זאת אין לכלול בחומר חקירה באופן גורף כל ראיה שהרלבנטיות שלה למשפט היא רחוקה ושולית (קדמי שם, בעמ' 990).

ועוד נפסק כי סקרנות לשמה ורצון להשיג חומר לתכליות זרות ל"הגנת הנאשם" ונכונות לצאת ל"מסע דייג" שמא ימצא דבר שסייע להגנה, אינם מספיקים להתיר חומר חקירה מסוג זה (קדמי, שם, בעמ' 994).

במקרה שלפנינו נראה כי מה שהציגה ב"כ המבקש הוא אך ורק תקווה שהחומר הרפואי המבוקש על ידה יסייע להגנה, אך בכך לא די.

אני דוחה את הבקשה הנוגעת לקבלת החומר הרפואי.

13. כמו כן, נקבע כי "תקווה ספקולטיבית" של ההגנה, שימצא אולי בתיק מסויים חומר כלשהו שיעזור לה לנגח בו את המשטרה, או את התביעה, הינו ניסיון לעשות מה שקרוי "מסע דייג". אלה בוודאי אינם מצדיקים מתן צו להכללת תיק כזה בתוך חומר החקירה.

(ראה בג"ץ 233/85 אל הוזייל ואח' נ' משטרת ישראל).

במקרה ש בפנינו המבקש אינו מבהיר באופן קונקרטי כיצד קבלת המסמכים תביא לו תועלת להגנתו.

נראה כי בעניין זה בקשת המבקש אינה חריגה מגדר של תקווה ספקולטיבית ורחוקה שאין בה להצדיק קבלת המסמכים לעיונו, לפיכך הבקשה לקבלת המסמכים הנוגעים לתאונת הדרכים בהם היה מעורב המנוח בעבר עולה כדי "מסע דייג", ואני דוחה בעניין זה את הבקשה מאחר ואין המדובר בחומר חקירה.

14. לאור כל האמור לעיל אני דוחה את הבקשה הן לעניין התיקים הרפואיים והן לעניין תיקי תאונות הדרכים מהעבר.

זכות ערר כחוק.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים בפקס.

ניתנה היום, ט' אדר תשע"ז, 07 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.